

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9140

гр. София, 21.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **10539** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 165, ал. 6 ЗМВР.

Образувано е по жалба, подадена от А. Ц. А., чрез адв. П. Д., срещу заповед № 8121К-12687/01.11.2022 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

С обжалваната заповед А. Ц. А. – началник на 03 РУ – СДВР, е временно преназначен, за срок от 1 година, на ръководна длъжност началник /РУ - СДВР/ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“, с основно месечно възнаграждение в размер на 2443 лева, считано от деня, следващ датата на запознаването му със заповедта.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, на основание чл. 166, ал. 4 АПК вр. чл. 165, ал. 6 ЗМВР. Изложени са доводи, че предварителното изпълнение на акта ще причини на жалбоподателя и на семейството му значителни и трудно поправими имуществени вреди.

Ответникът - министър на вътрешните работи, чрез процесуален представител, изразява писмено становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема следното от фактическа страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо, като подадено от надлежна страна, в производство по обжалване на административния акт, за който ЗМВР е допуснал предварително изпълнение. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 165, ал. 6 ЗМВР, обжалването на заповедта за временно преназначаване в случаите на мотивирана служебна необходимост не спира изпълнението ѝ.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че допуснатото предварително

изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезата по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презумира наличието на една или повече от тези предпоставки, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта.

Общественият интерес, който е обусловил допускането на предварително изпълнение по силата на закона на заповеди за преназначаване на държавни служители в системата на МВР (чл. 165, ал. 6 от ЗМВР) не е дефиниран конкретно от законодателя, но се извлича от съдържанието на нормата в хипотезата на чл. 165, ал. 2, предл. 2 от ЗМВР – мотивирана служебна необходимост. В този смисъл Определение № 12015 от 24.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11582/2021 г., V о. Оспорената в настоящото производство заповед е издадена именно на посоченото правно основание, поради което следва да се приеме, че в случая защитимият обществен интерес е необходимостта от ефективното изпълнение на една от основните дейности на МВР, свързана с превенцията, противодействието на престъпността и опазване на обществения ред. Мотиви за служебната необходимост за преназначаване на жалбоподателя са изложени в докладна записка от 01.11.2022 г., на която ответникът изрично се е позовал в оспорения акт и това е създаването на „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“.

А. А. мотивира искането си с правно основание чл. 166, ал. 4 АПК с твърдения, че предварителното изпълнение на акта ще му причини значителни и трудно поправими имуществени вреди. Посочва, че в резултат на преназначаването основното му трудово възнаграждение няма да се промени, но няма да получава по-голяма част от допълнителните си трудови възнаграждения, които определя приблизително на 450 лв. месечно. Същевременно, А. и съпругата му са кредитополучатели по договор за банков кредит, със срок за погасяване до 2027 г., с месечна вноска от 560 лв.

Настоящият съдебен състав приема, че изложените от жалбоподателя доводи и представените писмени доказателства – договор за банков кредит и фиш за изплатено трудово възнаграждение, не обуславят извод, че предварителното изпълнение на оспорената заповед ще му причини значителни и трудно поправими имуществени вреди. Наличието на задължения на жалбоподателя и на съпругата му по сключен от тях договор за банков кредит, не представлява обстоятелство, което представлява самостоятелно основание, въз основа на което да се приеме, че с преназначаването му на друга ръководна длъжност той ще понесе значителни и трудно поправими вреди. Това е така, тъй като размерът на основното му трудово възнаграждение се запазва идентичен с този по заеманата досега длъжност, като по делото липсват доказателства за наличието или липсата на допълнителни трудови възнаграждения, предвидени за новата длъжност. Същевременно, видно от представения договор за банков кредит, кредитополучател по същия е и друго лице – съпругата на А., а по делото липсват доказателства за размера на участието на съпрузите при изплащане на заема, както и за доходите на другия кредитополучател. На следващо място, следва да се отчете, че договорът е сключен през 2007 г. или преди 15 години, към който момент, логически

обосновано е да се приеме, че жалбоподателят не е получавал възнаграждение в размер, съответстващ на това получавано за длъжността, заемана преди преназначаването му с процесната заповед, въпреки което той е сключил банковия заем. В тази връзка съдът приема, че е възможно в правната сфера на жалбоподателя да настъпят имуществени вреди и затруднения в резултат на предварителното изпълнение на заповедта за преназначаване, но същите не могат да се квалифицират като значителни или трудно поправими, още повече процесното преназначаване на различна длъжност е ограничено със срок.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че твърдените от лицето предполагаеми имуществени вреди са непротивопоставими на обществения интерес, който разпоредбата на чл. 165, ал. 6 ЗМВР защитава. В разглеждания случай това е подпомагането на министъра на вътрешните работи от служител с професионален опит при изпълнението на една от основните дейности на МВР - превенцията, противодействието на престъпността и опазване на обществения ред.

По гореизложените съображения искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да се отхвърли като неоснователно.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Ц. А., чрез адв. П. Д., за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 8121К-12687/01.11.2022 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение за продължаване на съдопроизводствените действия.

СЪДИЯ: